

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ

ΕΙΤΑ ΔΕ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ

Τους της ευαγγελικής τελειότητος, σπουδή αγία και αρετών συντονία, διανύσαντας τρίβον και εαυτούς αναλώσαντας έργω εμπράκτω τε και πράξει ελλόγω εν τη υπακοή του Χριστού και τη αγάπη προς τον θεόν και τον πλησίον, και αντιταξαμένους τω κοσμοκράτορι του αιώνος τούτου, και νικήσαντας τας αρχάς και τας εξουσίας του σκότους, και μαρτυρήσαντας την καλήν ομολογίαν και την πίστιν κρατύναντας, την τε Εκκλησίαν στηρίξαντας και την δόξαν αυτής λαμπρύναντας, και τοις ενδόξοις αυτών μαρτυρίοις κηρύξαντας και έτι κηρύττοντας ότι αυτής ουδέ πύλαι Άιδου κατισχύσουσι δύνανται, ιεραίς μνήμαις και εορταίς, συναξεσί τε και πανηγύρεσι σεμνύνειν και τιμάν και επαινείν εξ αρχής παρά των Πατέρων ημών ελάβομεν, τούτο πιστεύοντες ότι ο τιμών Κυριον τιμά και Άγιον, ο δε ατιμάζων Άγιον ατιμάζει και τον εαυτού Δεσπότην, ως κάλλιστα που διδάσκει ο της Σαλαμίνοσ Επιφάνιοσ· έτι δε, εις την προς τον φιλόανθρωπον θεόν ικεσίαν τούτους επικαλείσθαι, του δι αυτών, ήγουν δια της μεσιτείας αυτών ίλεων ημίν γενέσθαι Αυτόν, και λύτρον ημίν των πταισμάτων δοθήναι.

Επειδή τοίνυν τοιούτοις εξέχουσιν αγιότητοσ προτερήμασιν επί της γησ επολιτεύσατο και εν τω καιρώ της επιγείου αυτού αναστροφής διεκέκριτο, ο εκ της Μεγαλονήσου Κρήτησ, και δη εκ Χανδακοσ της Μητροπόλεωσ αυτήσ, του γε νυν καλουμένου Ηρακλείου, ορμώμενοσ, και εν της Μεγάλησ Πολεωσ Αλεξανδρείασ τω θρόνω το πρώτον διαπρέψασ, είτα δε τον Οικουμενικόν της Κωνσταντινουπόλεωσ θρόνον κατακοσμήσασ, Κύριλλοσ ο επονομαζόμενοσ Λούκαρισ, έχων παιδιόθεν την προς τα κρείττονα έφεσιν και αποταξάμενοσ γνησίωσ τοις βιοτικοίσ πράγμασιν και της κατ άμφω σοφίασ ταισ χάρισιν διαλάμψασ, χρηματίσασ δε της εν Χριστώ ευσεβείασ εν διδαχαίσ και συγγράμμασιν κήρυξ θεόσοφοσ και διδάσκαλοσ, ποιμάνασ το εμπιστευθέν αυτώ ποιμνιον εν οσιότητι και δικαιοσύνη και τελεία εαυτού απαρνήσει, προστάσ της κατ Ανατολάσ Ορθοδόξου ημών Εκκλησίασ εν τοις χαλεποίσ χρόνοισ της των αλλοπίστων εχθρών δουλείασ και υπερμαχήσασ έργω και λόγω του Ορθοδόξου πληρώματοσ άχρι γήρατοσ, έως ου και τον μαρτυρικόν τη κζ' Ιουνίου του χιλιοστού εξακοσιοστού τριακοστού και ογδόου σωτηρίου έτουσ υπέμεινε θάνατον, στραγγαλισθείσ επί πλοιαρίου υπό των αιμοδιψών Γενιτσάρων και ακοντισθείσ τω της θαλάσσησ βυθώ, θεμελιωθείσ δ ούτω περί αυτού αυθορμητόσ υπό συγχρόνων και μεταγενεστέρων της αναγνωρίσεωσ αυτού ως Μαρτυροσ εν Ιεράρχαισ, και τιμηθέντοσ άμα τω μαρτυρίω αυτού δι εκκλησιαστικήσ Ακολουθίασ, συνταχθείσ υπό του Οσίου Πατρόσ ημών Ευγενίου του Νεου, του επονομαζόμενου Αιτωλού, προς δε λαβόντεσ υπ' όψιν και όσα δι αναφοράσ αυτού και εισηγήσεωσ εξέθεσε και συνοδικώσ εβεβαιώσατο ο Σεβασμιώτατοσ Μητροπολίτησ Κενυασ κύριοσ Μακάριοσ, περί κατατάξεωσ του ειρημένου Ιεράρχου εν τη των Αγίων Ιεραρχών και Μαρτύρων χορεία διατυπούμενοσ, η Μετριότησ ημών, μετά των περί ημάσ Ιερωτάτων Μητροπολιτών, των εν Αγίω Πνεύματι αγαπητών ημίν αδελφών και συλλειτουργών, αποδιδόντεσ προς την θεάρεστον αυτού βιοτήν και πολιτείαν, τασ εξαιρέτουσ αυτού υπηρεσίασ προς τον καθ' ήμάσ Αγιώτατον Αποστολικόν της Αλεξανδρείασ θρόνον και την καθόλου Ορθόδοξον Εκκλησίαν, τουσ υπέρ της Ορθοδόξου Πιστεωσ και ευσεβείασ ατρύτουσ αυτού αγώνασ και καμάτουσ, το γενναίον, καν εν γήρατι, μαρτύριον και περί

της πνευματικής ωφελείας των πιστών πρόνοιαν ποιούμενοι, και διαφημισθείσης της φήμης προς ημάς, ότι τα τίμια αυτού λείψανα, πλήρη ευωδίας πνευματικής, εν τη περιπόστω της Υπεραγίας Θεοτόκου Μονή, τη επονομαζομένη της Αγκαράθου, ένθα ο μακάριος το των Μοναχών τίμιον σχήμα ενεδύσατο, εντός αργυράς θήκης φυλάσσονται και εις προσκύνησιν υπό των πιστών προς αγιασμόν αυτών τίθενται, και ότι θαυμάτων παρεκτικά ταύτα ο Κυριος ανέδειξεν, έγνωμεν συνωδά τοις προ ημών θείοις Πατράσι τω κοινώ της Εκκλησίας έθει κατακολουθούντες, την προσήκουσαν τοις αγίοις ανδράσι και τούτω απονεύμαι τιμήν.

Διο και αποφαινόμεθα Συνοδικώς, θεσπίζομεν και διορίζομεν και εν Αγίω διακελευόμεθα Πνεύματι, όπως από του νυν και εις το εξής εις αιώνα τον άπαντα, ο προρρηθείς αιδίμος Πατριάρχης Κυριλλος, ο επονομαζόμενος Λούκαρις, συναριθμήται τω χορώ των Αγίων Ιεραρχών και Μαρτύρων της Εκκλησίας, ετησίαις ιεροτελεστίαις και αγιστείας τιμώμενος παρά του ευσεβούς πληρώματος των πιστών και ύμνοις ασμάτων και εγκωμίοις γεραιρόμενος τη κζ' Ιουνίου, εν η το μαρτύριον αυτού ετετελείωτο, εις τιμήν μεν αυτού, δόξαν δε του εν Αγίοις θαυμαστού Θεού ημών, του τους Αγίους δοξάζοντος και ενδοξαζομένου εν ταις αγίαις αυτών μνήμαις και ιεραίς πανηγύρεσι.

Εις ένδειξιν δε τούτου και βεβαίωσιν εγένετο και η παρούσα Πατριαρχική ημών και Συνοδική Πράξις, καταστρωθείσα και υπογραφείσα εν τω ιερώ Κωδικι της καθ 'ημάς Αγιωτάτης Εκκλησίας της Αλεξανδρείας.

† Ο Αλεξανδρείας Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β'

+ Ο Γέρων Μέμφιδος Παύλος

+ Ο Γέρων Λεοντοπόλεως Διονύσιος

+ Ο Γέρων Αξώμης Πέτρος

+ Ο Κένυας Μακάριος

+ Ο Καμπάλας Ιωνάς

+ Ο Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας Σεραφείμ

+ Ο Νιγηρίας Αλέξανδρος

+ Ο Τριπόλεως Θεοφύλακτος

+ Ο Καλής Ελπίδος Σέργιος

+ Ο Καρθαγένης Αλέξιος

+ Ο Μουάνζας Ιερώνυμος

+ Ο Πηλουσίου Καλλίνικος

+ Ο Πτολεμαΐδος Προτέριος

+ Ο Ζιμπάμπουε Γεώργιος

+ Ο Ερμουπόλεως Νικόλαος

+ Ο Ειρηνουπόλεως Δημήτριος

+ Ο Κεντρώας Αφρικής Ιγνάτιος

+ Ο Χαρτούμ Εμμανουήλ

+ Ο Καμερούν Γρηγόριος

Εν τη Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας, ε
ν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ ἐνάτῳ, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τῆ ἕκτη.